

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Hirka és Pazár Ügyvédi Iroda (**felpresi képviselő címe.**; ügyintéző dr. Hirka Zoltán ügyvéd) által képviselt **I. rendű felpres neve (I. rendű felprees címe.)** I. rendű, és dr. Bitter Balázs egyéni ügyvéd (**felperesi képviselő címe.**) által képviselt **II. rendű felpres neve (II. rendű felperes címe.)** II. rendű felpereseknek a Dr. Nagy Dániel Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**; ügyintéző: dr. Nagy Dániel ügyvéd) által képviselt alperes neve (**alperes címe.**) alperes ellen szabadságmegváltás iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 68.M.655/2019/16. számú ítélete ellen a II. rendű felperes által 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló ítéleti tényállás

- [1] A II. rendű felperes 2011. április 5. napjától állt az alperes alkalmazásában közalkalmazotti jogviszonyban, kezdetben főkönyvelő munkakörben, majd 2013. július 1. napjától 2016. július 31. napjáig terjedő megbízás alapján számviteli vezetői beosztásban. A II. rendű felperes május 5. napján közalkalmazotti jogviszonyáról lemondott, közalkalmazotti jogviszonya 2015. július 5. napján szűnt meg. A II. rendű felperes szakmai vezetője az I. rendű felperes, az alperesi gazdasági igazgató volt.
- [2] A Magyar Államkincstár 2015. április 20. napján kelt határozatával 50.000, 2015. április 29. napján kelt határozatával 100.000, 2015. május 27. napján kelt határozatával 150.000, 2015. július 31. napján kelt határozatával 350.000, 2015. július 31. napján kelt határozatával 400 forint bírság megfizetésére kötelezte az alperest, mivel az időközi költségvetési jelentésre és időközi

mérlegjelentésre vonatkozó, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban. Áht.) 108.§ (1) bekezdés b) pontján alapuló adatszolgáltatási kötelezettségének az Áht. végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban Ávr.) 169.§ (2) bekezdésében, illetve 170. § (2) bekezdésében előírt határidőben nem tett eleget. Az 50.000 forint összegű pénzbírság a 2015. január havi időközi költségvetési jelentés 2015. március 3. napjával bekövetkezett mulasztása, a 100.000 forint összegű bírság a 2015. február havi időközi költségvetési jelentés 2015. március 31. napjával bekövetkezett mulasztása, míg a 150.000 forint összegű bírság a 2015. március havi időközi költségvetési jelentés 2015. április 27-ével bekövetkező mulasztása miatt került kiszabásra. Az 50.000 forint összegű bírságról szóló határozat 2015. május 8-án, a 100.000 forint összegű bírságról szóló határozat 2015. május 15-én, míg a 150.000 forint összegű bírságról szóló határozat 2015. június 5. napján érkezett az alpereshez és a II. rendű felperes részére kiszignálásra került. Az alperes a bírságokat megfizette.

[3] A számviteli vezető feladata volt a felügyeleti szervek részére történő számviteli területet érintő adatszolgáltatások összeállítása és megküldése.

[4] Az I. rendű felperes 2015. május 15. napján levélben tájékoztatta az alperesi igazgatót, hogy a 2014. évi könyvvitel-technikai záráshoz szükséges ... program frissítése nem történt meg. A zárás elmaradása miatt a rendszerből nem lehet a 2015. évi főkönyvi kivonatot előállítani, melyet az I. negyedéves mérleghez, valamint az időközi költségvetési jelentésekhez szükséges mellékelni, így e kötelezettségének eleget tenni nem tud.

[5] A II. rendű felperes 2015. július 2-án az I. rendű felperes, gazdasági igazgató részére írt feljegyzésben rögzítette, hogy a 2014. évi zárás-nyitáshoz az informatika külön verziót készített, melyet 2015. május 7. napján e-mailben kért a színház informatikusától letölteni. Az informatikus a telepítést adatvesztési kockázatra hivatkozva nem végezte el és a vezetés felé továbbította a problémát. 2015. május 19. napján írásban árajánlatot kért a program készítőjétől a verzióváltás elvégzésére. Az aznap kapott ajánlatot az alperesi igazgató felé továbbították engedélyezés végett. 2015. május 27. napján külső cég informatikusa a verzióváltást telepítette, júniusban azonban hibaüzenetet küldött a rendszer, amely azonnal le is állt.

[6] **Az alperes viszontkeresete és a felperes ellenkérelme**

[7] A felperések szabadságmegváltás megfizetése iránt terjesztettek elő keresetlevelet, az alperes viszontkeresettel élt, a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680352/2017/11. számú részitélete folytán a megismételt eljárás tárgya már csak a viszontkereset volt. Az alperes eredeti viszontkeresetében 1.500.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a II. rendű felperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy a Magyar Államkincstár az alperest a II. rendű felperes mulasztása miatt bírságolta meg. A II. rendű felperes elmulasztotta a számviteli vezetői munkakör feladatait, a felügyeleti szervek részére történő számviteli területet érintő adatszolgáltatásokat nem küldte meg, és ezzel kárt okozott az alperes részére. A II. rendű felperes nem tett meg tőle minden elvárható intézkedést és a késedelem okát sem jelezte a Magyar Államkincstárnak.

[8] A II. rendű felperes érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a késedelem oka informatikai hiba volt, az informatikai rendszer rendeltetésszerű működtetése

azonban nem a felperes kötelezettsége. Állította, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a feladatait el tudja látni, úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

Korábbi jogerős határozatok

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.M.2342/2015/29. számú ítéletével a 300.000 forint összegű kártérítést meghaladó részében a viszontkeresetet elutasította, mely ellen a felek nem terjesztettek elő fellebbezést, így a határozat elsőfokon jogerőre emelkedett.

- [10] A Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.3521/2017/11. számú részítéletében a viszontkereset fellebbezéssel érintett részében, azaz 300.000 forint kártérítés tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során hozott elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte a II. rendű felperest 300.000 forint kártérítés megfizetésére.

- [12] A határozat indokolása szerint a II. rendű felperes által is elismerten a MÁK bíróságok kiszabására azért került sor, mert a havi időközi költségvetési jelentésekhez nem csatolták a kötelező mellékletet, a 2015. évi főkönyvi kivonatot. A II. rendű felperes e körben arra hivatkozott, hogy a ... program frissítése hiányában nem állt módjában ennek eleget tenni. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes igazolta a kár bekövetkezését, valamint az okozati összefüggést a kár és a II. rendű felperes mulasztása között. A bíróság annak vizsgálata során, hogy a II. rendű felperes úgy járt-e el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, hivatkozott a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 39.§ (2) bekezdésére, mely alapján megállapította, hogy a II. rendű felperessel, mint közalkalmazottal szemben fokozott elvárhatósági kritériumok érvényesülnek. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű felperes - saját nyilatkozata szerint is - ismerte a reá vonatkozó előírásokat és tisztában volt a kötelezettségszegés bírásolást eredményező következményével. Mindezekből megállapíthatóan a II. rendű felperes előre látta a kötelezettségszegésének következményeit, azonban könnyelműen bízott azok elmaradásában.

- [13] Az elsőfokú bíróság szerint az, hogy a szükséges verziófrissítés hiányában a 2014. évet nem lehetett lezárni és így e programmal a 2015. évi főkönyvi kivonatot sem lehetett elkészíteni, nem jelentette azt, hogy más módon, „kézi úton” nem lehetett volna ezeket a feladatokat ellátni. E tekintetben az elsőfokú bíróság utalt az alperes jelenlegi számviteli vezetőjének tanúvallomására. A tanúvallomása szerint a főkönyvet egy nap alatt meg lehetett nyitni. A tanúvallomások alapján igazolt, hogy a felperes szóban jelezte az alperes informatikusának a ... informatikai programfrissítés telepítésének szükségességét. Erre nézve azonban 2015. február 26. és 2015. május 7. napja közötti időszakban a szóbeli kérésen túl további intézkedést nem tett annak érdekében, hogy a 2015. évi főkönyv megnyitásra kerüljön. Nem élt írásbeli - a következményekre történő figyelemfelhívást tartalmazó - jelzéssel a gazdasági vezető és az igazgató részére, valamint a kézzel történő megnyitást sem kísérelte meg.

- [14] Az elsőfokú bíróság szerint az alperesi költségvetést és így a közvagyonot is fenyegető bírságolás veszélye esetén, annak elkerülése végett a szóbeli felhívások ismételt sikertelensége esetén a II. rendű felperes részéről a közérdeket figyelembe vevő felelős vezetői magatartás az lett volna, ha írásbeli jelzéssel él az alperes informatikusa, az I. rendű felperes és az alperesi igazgató felé, jelezve a felmerült informatikai problémát. A bírságok alapjául szolgáló adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének határideje már jóval azelőtt lejárt, hogy a II. rendű felperes az alperesi informatikus részére elküldte a 2015. május 7-i e-mailes felhívását. Az alperesi igazgató első írásos tájékoztatása a bírságolás tekintetében 2015. május 15. napján történt. 2015. május 19-én kérelmezte az I. rendű felperes az igazgatótól a ... verzióváltás engedélyezését, majd ezt követően került sor a ... programfrissítés telepítésére. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem tett meg mindent, ami az adott helyzetben általában elvárható volt, az Mt. 179. § (4) bekezdése szerinti mentesülési feltételek pedig nem valósultak meg.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [15] Az ítélet ellen a II. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vizontkereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg és helytelen jogi következtetést vont le. A II. rendű felperest az alperes kárának bekövetkezése tekintetében felróhatóság nem terheli, ellenben az alperes a kár bekövetkezésében felróhatóan közrehatott. A II. rendű felperes fellebbezésében hangsúlyozta, hogy szakmai irányítója az alperes gazdasági igazgatója volt. A gazdasági igazgató az SzMSz szerint felelős a pénzügyi-számviteli rend betartásáért, az adatszolgáltatási feladatok ellátásáért felelős alkalmazottaknak iránymutatást ad. A gazdasági igazgató a perbeli időszakban ellenezte a főkönyv kézzel történő megnyitását. Egyrészt szakmai alapon indokolatlannak tartotta, mert a főkönyv kézzel való megnyitása esetén nagy a hibalehetőség, másrészt nem volt meg hozzá a szükséges humánerőforrás. Ezentúl a perbeli időszakban az igazgatóváltással járó átadás-átvételi feladatok prioritást élveztek. A tanúként meghallgatott alperesi vezetők perbeli nyilatkozata irreleváns, ugyanis az ő esetükben a gazdasági igazgató helyeselte és a számviteli vezetővel együttműködött a kézi megnyitásban. A bizonyítékok helyes mérlegelésével nem állapítható meg, hogy a főkönyv kézi megnyitása mindösszesen egy napot vesz igénybe. Ennek ellentmond az új gazdasági igazgató tanúvallomása, aki szerint ez kb. egy-két hétnyi munkát vesz igénybe, de ebben az esetben a számviteli vezető mással nem foglalkozik, valamint az I. rendű felperes nyilatkozata is ezt támasztja alá. A II. rendű felperes a szokásostól eltérő és kockázatot jelentő főkönyv kézi megnyitását a gazdasági igazgató engedélye nélkül nem tehette meg.
- [16] Ezentúl az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes terhére róta, hogy nem tájékoztatta írásban a gazdasági igazgatót, az igazgatót, illetve az informatikust, figyelmeztetve őket a mulasztás következményeire. Ez indokolatlan elvárás, mert a gazdasági igazgatóval a felperes napi munkakapcsolatban volt és a gazdasági igazgató munkaköre alapján pontosan tudta is, hogy a költségvetési jelentések hiánytalan beküldésének milyen akadálya van, illetve az milyen jogkövetkezményekkel jár, és mindezek tudtával ellenezte a főkönyv kézi megnyitását. Amikor a II. rendű felperes végül az igazgatót kereste meg írásban a ... program frissítésének előmozdítása érdekében, akkor sem kapott erre választ. A II. rendű felperes túllépett a saját munkakörén és az informatikus munkakörébe eső feladatokat vállalt magára, amikor a program frissítése elvégzéséhez külső cégtől szerzett be árajánlatot, amellyel az igazgatóhoz fordult. Az elsőfokú bíróság a közrehatás megállapítását azért vetette el, mert az igazgatónak írt 2015. május 19-i előterjesztést követően sor került a programfrissítés telepítésére. Ezen megállapítás azonban iratellenes, nem történt meg a szükséges program frissítése, mert ellenkező esetben nem lett volna szükség hónapokkal később az új számviteli vezető által végrehajtott kézi megnyitásra. Az új gazdasági

vezető tanúvallomásában elmondta, hogy a programfrissítés telepítését ő maga végezte el 2015. augusztusában, tehát három hónappal az igazgató írásbeli megkeresése után. Így tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperest önhiba nem terheli.

- [17] Hivatkozott arra is, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 51.§ (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles - a felek eltérő megállapodása hiányában - a munkavégzéshez szükséges feltételeket bizonyítani. A programfrissítés telepítésének elmulasztása alapján a könyveléshez szokásosan használt program működésképtelen volt, amely nyilvánvalóan az alperes terhére eső felróható mulasztás, mely közrehatott a kár bekövetkezésében. Az SzMSz alapján a gazdasági igazgató kötelessége volt az adatszolgáltatási feladatok ellátásáért felelős alkalmazottaknak iránymutatást adni. Az időközi költségvetési jelentés hiányos beküldéséért való felelősséget a II. rendű felperest terhelni megalapozatlan, mert a gazdasági igazgató szerint a főkönyv kézzel való megnyitása indokolatlan volt és kapacitás sem volt rá.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy a II. rendű felperes nem tett eleget a közalkalmazotti jogviszonyából származó, az SzMSz-ben meghatározott, a MÁK felé történő adatszolgáltatási kötelezettségének. Egyetértett azzal az ítéleti megállapítással, hogy a II. rendű felperes részéről a közérdeket figyelembevevő felelős vezetői magatartás az lett volna, ha határidőben írásban jelzi az alperesi informatikus az I. rendű felperes és az alperesi igazgató felé a felmerült informatikai problémát.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [18] A fellebbezés - az alábbiak szerint - megalapozatlan.
- [19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást nagyjából helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló volt. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [20] A másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:
- [21] A nem vitatott tényadatok szerint a MÁK perbeli ügyben érintett első három bíróságának kiszabására azért került sor, mert a január, február, március havi időközi költségvetési jelentések benyújtásra kerültek, de annak kötelező mellékletét, az adott időszakot érintő főkönyvi kivonatot az alperes nem csatolta. Ezek arra tekintettel nem voltak elérhetőek, hogy a 2015. évi főkönyv megnyitása nem történt meg, mert ahhoz a 2014-es év zárása lett volna szükséges. A 2014. év pedig nem volt lezárva, a 2014. év zárásához szükséges programverziót a ... Zrt. 2015. február 26-án adta ki, melyről még aznap délután e-mailben értesítette a felperest.
- [22] Az alperes perbeli időben hatályos SzMSz-e szerint a színház magasabb vezetői az igazgató és a gazdasági igazgató. Az igazgató közvetlen irányítása alá tartozik a gazdasági igazgató. A gazdasági igazgató a számviteli vezető szakmai felettese. A gazdasági igazgató felelős a pénzügyi és számviteli rend betartásáért, a gazdálkodási, könyvviteli feladatok ellátásáért felelős

alkalmazottaknak iránymutatást ad, ellenőrzi a beszámolási kötelezettség teljesítését, garantálja az adatszolgáltatás pontosságát.

A számviteli vezető a színház vezető beosztású közalkalmazottja, aki felelős a számviteli feladatok jogszabály szerinti ellátásáért, a belső szabályzatok szerint a hatáskörébe utalt jogkörök gyakorlásáért. A felperesnek az SzMSz szerint vezető alkalmazottként feladata: a munkavállalók munkavégzéséhez szükséges munkafeltételeinek biztosítása, a szervezeti egység munkafeltételeinek és működésének biztosítása, a szervezeti egység működése hiányosságának feltárása. Felelős a nyilvántartások, adatszolgáltatások és jelentések tartalmi helyességéért és köteles a saját egysége munkáját megszervezni. Köteles intézkedni a területet érintő hiányosságok megszüntetése érdekében, biztosítani a nyilvántartások egyezőségét, az általa irányított területen kiállított mindennemű bizonylat és nyilvántartás alaki, tartalmi, számszaki szempontból való helyességét, teljességét, az irányítása alá tartozó szervezet részére előírt feladatok nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek maradéktalan teljesítéséről gondoskodni.

- [23] 2015. május 19-én a II. rendű felperes saját maga fordult a ... Zrt-hez és a program frissítés telepítésére kért árajánlatot, majd ezen árajánlattal az I. rendű felperes az alperes gazdasági igazgatója az igazgatóhoz fordult.
- [24] A II. rendű felperes a MÁK-nak nem jelezte a jelentéstételi kötelezettség akadályát.
- [25] A perben elbírálandó bizonyítási kérdés az volt, hogy a II. rendű felperes úgy járt-e el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az Mt. 179. § (1)-(2) bekezdései szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A nem vitatott peradatok alapján a számviteli feladatok ellátásához szükséges ... programfrissítés 2015. február 26-án készült el, a gazdasági igazgató - a II. rendű felperes tájékoztatása alapján - 2015. május 15-én tájékoztatta az igazgatót a programfrissítés elmaradásáról és annak működési kihatásairól. Mindezek alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a II. rendű felperes a felelős számviteli vezetőtől elvárt intézkedéseket 2015. február 26. és 2015. május 15. között megtette-e, vagy azokat elmulasztotta, mely a kárigényt érvényesítő alperes bizonyítási kötelezettsége és bizonyítási terhe volt.
- [26] A II. rendű felperes saját személyében volt felelős a számviteli feladatok jogszabály szerinti ellátásáért, a nyilvántartások, az adatszolgáltatások és jelentések tartalmi helyességéért. Köteles volt intézkedni a területet érintő hiányosságok megszüntetése érdekében. Feladata volt vezetőként a szervezeti egység munkafeltételeinek és működésének biztosítása, a szervezeti egység működése hiányosságának feltárása, az irányítása alá tartozó szervezet részére előírt feladatok, nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek maradéktalan teljesítéséről való gondoskodás.
- [27] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló értékelésével állapította meg, hogy a II. rendű felperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, a felelős számviteli vezetőtől elvárható intézkedéseket nem tette meg. A II. rendű felperes a perben állította, hogy rendszeresen személyesen vagy telefonon sürgette az informatikust a programfrissítésre, majd többhavi eredménytelen próbálkozás után e-mailben is megkereste, méghozzá 2015. május 7-én. Ennek ellentmond a II. rendű felperes későbbi személyes előadása, mely szerint az informatikust 2015. február 26-án megkereste a telepítés végett, ő azt mondta, hogy rendben. 2015. márciusában is kérte és talán áprilisban mondta azt, hogy nem hajlandó elvégezni ezt a feladatot, mert adatvesztés történhet. Ekkor vált világossá, hogy más megoldás után kell nézni.

- [28] A perben becsatolt írásos bizonyítékok nem támasztják alá a II. rendű felperes azon előadását, hogy folyamatosan intézkedéseket tett volna a programfrissítés érdekében. A II. rendű felperes 2015. július 2-án a gazdasági igazgatónak írt levelében úgy nyilatkozott, hogy a 2014. évi záráshoznyitáshoz szükséges programfrissítést 2015. május 7-én kérte az informatikustól letölteni. Ezen emailek becsatolásra is kerültek, ezekből nincs utalás arra nézve, hogy a II. rendű felperes már korábban kérte volna a programfrissítést. A II. rendű felperes elsőként 2015. május 7-én írt levelet az informatikusnak a verzióváltás érdekében, melynek tárgya a következő volt: „... VERZIÓ VÁLTÁS - ÉV VÉGI ZÁRÁS-NYITÁS FONTOS!!!”. Ehhez továbbította a programtelepítéséhez szükséges leírást.
- [29] A II. rendű felperes továbbá állította, hogy folyamatosan tájékoztatta a program működésképtelenségéről a gazdasági igazgatót. A II. rendű felperes, de a gazdasági igazgató sem tudta megjelölni, hogy a II. rendű felperes szóban mikor és milyen tartalommal teljesítette tájékoztatási kötelezettségeket, e körben mindösszesen a 2015. májusi írásbeli bizonyítékok állnak rendelkezésre.
- [30] Az újonnan kinevezett gazdasági igazgató tanúvallomásában elmondta, hogy mikor megbízott gazdasági igazgató lett, abban a két-három hétben könyvelte be a II. rendű felperes a januártól-júniusig tartó időszakot a ... programba. Elmondta, hogy 2015. augusztusában lett megnyitva a 2015. év, de 2015. évre vonatkozó programfrissítésnek a telepítését is ő végezte el. Az új számviteli vezető tanúvallomásában elmondta, hogy a 2014. évi főkönyv május végén került lezárásra.
- [31] A II. rendű felperes feladata és felelőssége volt az adatszolgáltatási kötelezettség maradéktalan teljesítése, melyet a 2015. januári, februári és márciusi havi időközi jelentésekkel elmulasztott, melynek következtében az alperest 300.000 Ft bírsággal sújtották. A bírságok a 2015. március 3-, március 31-i és április 27-i határidős feladat elmulasztása miatt kerültek kiszabásra. A perbeli adatok alapján az alperes bizonyította, hogy a II. rendű felperes a programfrissítés rendelkezésére állásától, 2015. február 26-tól május végéig a szervezeti egység rendeltetésszerű működéséhez szükséges feltételeket nem biztosította, a működés hiányosságainak felszámolása érdekében megfelelő időben nem intézkedett. A II. rendű felperes az adatszolgáltatási kötelezettség akadályát képező program telepítése érdekében a szükséges és elvárható intézkedéseket nem tette meg, a szakmai felettes és a döntéshozó számára a hiányosságok megszüntetése érdekében szükséges jelzéssel alkalmas időben nem élt, holott tisztában volt azzal, hogy három ízben is hiányosan teljesítette az adatszolgáltatási kötelezettséget, mely bírság jogkövetkezményét vonhatja maga után. A vezető alkalmazott köteles maga intézkedni az általa irányított szakmai egység működési hiányosságainak megszüntetése érdekében. Amennyiben ezirányú erőfeszítései nem járnak sikerrel, oly időben köteles az intézkedésre jogosultak számára jelzést tenni, hogy a jogszabályoknak megfelelő működés minél korábban helyreállításra kerülhessen. A jelzésnek teljes körű tájékoztatást kell adnia a működési hiányosságról, annak lehetséges jogkövetkezményeiről és a megszüntetés érdekében szükséges intézkedésekről.
- [32] Mindezek alapján helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság a tekintetben, hogy az alperes bizonyította, hogy a II. rendű felperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, a felelős számviteli vezető által a feladatkörébe tartozó és az SzMSz által meghatározott feladatokat nem teljesítette, a működési hiányosságokat nem jelezte megfelelő időben és tartalommal, azokat nem próbálta megoldani, melynek következtében az alperes adatszolgáltatási

kötelezettségre vonatkozó jogszabályi kötelezettségeit megsértette. A II. rendű felperes az adatszolgáltatási kötelezettség akadályát a MÁK-nak sem jelezte annak megelőzése érdekében, hogy az alperesi bírságolást elkerülje. A kiszabott bírságok a felperes 2015. március és áprilisi mulasztásának egyenes következményei voltak. Mivel ebben az időben az alperes az intézkedéshez szükséges tájékoztatást bizonyítottnak nem kapta meg, kármegosztás nem alkalmazható, és az alperes kárenyhítési kötelezettségének sem tudott eleget tenni.

- [33] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

- [34] A sikertelenül fellebbező II. rendű felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. augusztus 22. IM rendelet 3.§ (4) és (5) bekezdésén alapul.
- [35] A II. rendű felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a Magyar Állam viseli.
- [36] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233.§-a kizárja.

Budapest, 2021. január 14.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulicity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró